

Ορθόδοξη Εκκλησιολογία και Ορθόδοξη Πολιτειολογία (Γεώργιος Παύλος, Καθηγητής Φυσικής στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο και Δρ Φιλοσοφίας Α.Π.Θ.)

/ [Πεμπτουσία](#)

Όλα όσα ακολουθούν, γράφονται υπό την έννοια πρώτον, ότι στην εκκλησιαστική και πνευματική ζωή είναι απαράβατος κανών πως δεν δύναται και δεν επιτρέπεται να αποδώσεις ευθύνη για οιοδήποτε κακό στους άλλους και σε ουδέν, αλλά παρά μόνον εις τον εαυτό σου. Δηλαδή για όλο το κακό του κόσμου ευθύνεσαι πρωτίστως εσύ ο ίδιος. Διότι όσο περισσότερο διεισδύεις στην πνευματική σφαίρα της αλήθειας, τόσο περισσότερο καθίστασαι επιεικής προς τους άλλους και αυστηρός με τον εαυτό σου. Δεύτερον, πως εάν πρόκειται να υπάρξει οιαδήποτε αναγέννηση, πνευματική, εκπαιδευτική, πολιτική, πολιτιστική, οικονομική, στην παρούσα και υπό κρίση ελληνική κοινωνία, αυτό θα συμβεί εάν και μόνο αν επαναλειτουργήσει στην Ελλάδα ο εκκλησιαστικός κόσμος από τα υψηλότερα επίπεδα της εκκλησιαστικής ιεραρχίας έως τα χαμηλότερα επίπεδα των απλών λαϊκών χριστιανών, σύμφωνα με το πνευματικό αξίωμα ενός εκάστου. Δηλαδή, εάν υπάρξει καθολική και κυριολεκτική μετάνοια όλων. Και βεβαίως σε κάθε βαπτισμένο χριστιανό και σε κάθε μέλος της Εκκλησίας έχει δοθεί όλη η Χάρις και όλη η πνευματική δύναμη και εξουσία, να δύναται εάν θέλει να μεταμορφώνει την ιδική του ύπαρξη σε ύπαρξη αγία και έτσι να μεταμορφώνει και

ολόκληρο τον κόσμο σε κόσμο άγιο, καλό, ωραίο και δίκαιο.

Γενικότερα στην Εκκλησία έχει δοθεί από τον Ιδρυτή και Θεμελιωτή της, τον Σαρκωμένο Θεό Λόγο, η Χάρις, η Δύναμη και η Εξουσία να εξάγει τον κόσμο ελευθέρως από τον περιοχή και τον κόσμο των σκιών, των ιδεοληψιών και των φαντασιώσεων οιαδήποτε τύπου και μορφής, πνευματικής, πολιτικής, ψυχικής, ασκητικής, κοινωνικής, επιστημονικής, καλλιτεχνικής, πολιτιστικής, κλπ, στην περιοχή του είναι και του φωτός της όντως Αλήθειας και της όντως Ζωής. Δηλαδή στην περιοχή της ανιδιοτελούς αγάπης και αγαθότητας που νοιάζεται τους άλλους και όχι τον εαυτό της. Μοναδικά παραδείγματα του τρόπου αυτού είναι οι νεοφανείς άγιοι της εποχής μας αλλά και όλων των εποχών, μιμητών του Σωτήρος Χριστού. Εξάλλου μόνο η ζωντανή και αδιάψευστος συνάντηση του ανθρώπου με τον Σωτήρα Χριστό δίδει την δύναμη στο ανθρώπινο πλάσμα να βιώνει την απεριγράπτης ομορφιάς εκρηκτική και απολύτως ανιδιοτελή αγάπη προς τα όντα καλά η κακά κατά την ιδική των επιλογή, ως έρωσ ανιδιοτελής καίων την καρδιά και φωτίζων τον νού και την διάνοια. Αυτό δε είναι και το αδιάψευστο σημείο της αληθούς παρουσίας του Χριστού εν μέσω ημών.

Η Εκκλησία και η εν αυτή Θεία Λειτουργία είναι το παν δια τον άνθρωπο. Εννοώ την ορθόδοξο Εκκλησία και την Ορθόδοξο Θεία Λειτουργία. Η παιδεία, η πολιτική, η οικονομία, και εν γένει κάθε υγιής ανθρώπινη λειτουργία και εκδήλωση, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η προέκταση της Εκκλησίας και ο απόηχος της Θείας Λειτουργίας. Ότιδήποτε δεν τρέφεται από την Εκκλησία και την Θεία Λειτουργία, είναι καχεκτικό ψευδεπίγραφο και θνησιγενές. Σαφώς η Εκκλησία και η Θεία Λειτουργία εμπεριέχουν τα πάντα, όσα απαιτούνται για να ζήσει μια κοινωνία ανθρώπων εν ελευθερία και εν αληθεία. Χωρίς την Θεία Λειτουργία και όσα αυτή εμπεριέχει ως πλούτο και ως προέκταση, τότε ούτε οι επιστήμονες, ούτε οι πολιτικοί, ούτε οι ασκητές, ούτε οι φιλόσοφοι, ούτε οι ποιητές, ούτε οι άνδρες,

ούτε οι γυναίκες, ούτε οι δάσκαλοι, ούτε οι σοφοί, και ουδείς των ανθρώπων μπορεί να ωφελήσει τον εαυτό του και τους άλλους ανθρώπους. Αντίθετα, βλάπτει και τον εαυτό του και την πολιτεία, όσο και αν επιδιώκει να ωφελήσει. Διότι η Εκκλησία και η Θεία Λειτουργία είναι ο τόπος σύνδεσης του κτιστού με το Άκτιστο. Βεβαίως τα πάντα γεννώνται, βρίσκονται και υπάρχουν μέσα στην Άκτιστο Θεία Ενέργεια ως την μόνη και αληθινή και πλήρη Αγάπης Ακτίστου Θεία και τριαδική Αγκαλιά. Ακόμη και οι δαίμονες και κάθε άλλη δημιουργία του Θεού. Όμως ο Θεός Λόγος, σαρκωθείς και γινώμενος τέλειος άνθρωπος, μας έδειξε πως η Εκκλησία Του και τα Μυστήρια της με κεντρικό και θεμελιώδες την Θεία Λειτουργία, αποτελεί το κέντρο του κόσμου και της ιστορίας. Εάν ένας λαός και μια ανθρώπινη κοινωνία θέλουν να ζήσουν, αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο εάν συνδεθούν και ενωθούν με την Θεία Λειτουργία. «Ο Λόγος του Χριστού άνευ εμού, ου δύναστε ποιείν ουδέν», που σημαίνει ακριβώς αυτό. «Εάν μη Κύριος οικοδομήσει και φυλάξει, τότε εις μάτιν εργάζονται οι οικοδομούντες και φυλάσσοντες» είναι πλέον απο σαφής και ζωηφόρος.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)